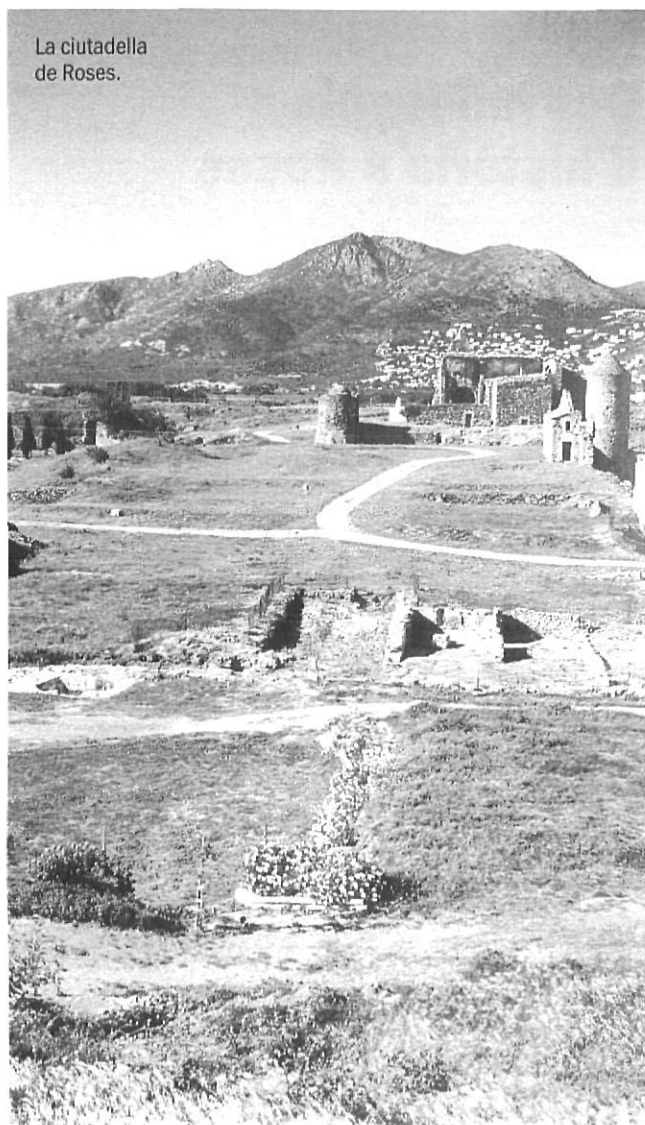

l'inici, l'època grega, la romana, la medieval, la Ciutadella i el segle XX. La cronologia se segueix mitjançant textos, dibuixos, fotografies, objectes i matèries interactives. Les entitats inversores, és a dir, l'Ajuntament, la Diputació i la Generalitat, han finançat un cost de 480.000 euros. El consistori preveu integrar la Ciutadella dins el Museu

d'Història de Catalunya, com a subseu. La inauguració implica una embranzida per a la segona població de la comarca, i fa justícia a un nucli fortificat que va ser una de les places fortes principals dels Borbons ibèrics, com a alternativa defensiva davant el creixent poder francès.

Moisés de Pablo

La ciutadella de Roses.

Si vols la pau, no preparis la guerra

El 15 de febrer no sols va ser el dia mundial contra la guerra més important de la història, sinó l'inici d'un discret procés de construcció de la pau poc habitual al nostre país. La Trobada sobre la Cultura de Pau en el Castell de Figueres, on havien estat empresonats fa 25 anys els primers grups d'objectors, va permetre que no violents i militars fessin i escoltessin propostes sobre quin és el millor sistema per garantir la pau i la seguretat al segle XXI.

La Trobada també va reforçar a Figueres la manifestació contra la guerra, la més nombrosa de la història de la ciutat, que va acabar amb la presentació al Teatre Jardí de 14 iniciatives sobre Cultura de Pau i amb la conferència d'Adolfo Pérez Esquivel, premi Nobel de la Pau.

La guerra contra l'Iraq no és ni l'única ni la més important. Com va dir Esquivel, en el món patim una guerra permanent que provoca trenta-cinc mil infants morts cada dia per l'arma de destrucció massiva de la fam; una guerra d'extermini que condemna 1.500.000.000 de persones a una vida miserable que les durà a una mort tràgica i prematura. És comprensible que en nom de les víctimes d'aquesta guerra, provocades i menystingudes pels poderosos del món, s'alcin veus i accions que a la desesperada vulguin denunciar la

situació emprant aquells mitjans que poden tenir més impacte.

En aquest escenari de «guerra no declarada», de baixa intensitat, però més mortífera i cruel que les de qualsevol guerra convencional, cal emprendre una estratègia en tres fronts per caminar cap a la pau:

1. Una mobilització de la ciutadania mundial a favor d'un canvi de les regles de joc econòmiques, polítiques, culturals que l'actual globalització imposa; a favor de fer complir i finançar els acords mundials de lluita contra la fam i la pobresa, contra el canvi climàtic... que els països enriquits i dominants boicotegen. Els moviments antiglobalització, els Fòrums socials mundials i regionals van en aquesta direcció. Cal que ajudem a articular campanyes de denúncia i de pressió; cal que facilitem consensuar i estudiar la viabilitat de

Adolfo Pérez Esquivel, a la dreta, durant la seva intervenció a Figueres

noves regles de joc mundials alternatives.

2. Una política preventiva en tots els conflictes latents que poden esclatar en guerres mortíferes. La posició comuna entre no violents i militars en la trobada ha estat aquesta: la principal missió de qualsevol actuació no violenta o militar en un conflicte és la de prevenir l'esclat de l'espiral de la violència, que encara complica més la resolució del conflicte. La prioritat és estudiar conjuntament i de forma permanent quina és la millor «medicina preventiva» —que no té res a veure amb la «guerra preventiva»— que eviti les sempre traumàtiques «intervencions quirúrgiques».

3. La violència estructural en el món, amb la seva seqüela de milions de víctimes; els més de 20 conflictes armats actuals, que ja estan matant milions de persones; el creixement

de fonamentalismes que en l'era de la complexitat apel·len a la lluita entre el bé i el mal per justificar els seus terrorismes d'estat amb potents exèrcits o amb bombes sorpresa... fan que, a més d'un canvi de regles de joc i d'una prevenció més eficient, calgui una més intel·ligent, eficaç i menys mortífera possible acció per aturar els conflictes armats i els genocidis quan aquests es produeixen.

I ara... esperem constituir equips d'estudi conjunts per preparar una segona Trobada on es presenti una proposta més detallada sobre com convertir el castell Sant Ferran de Figueres en un centre de diàleg, d'educació, de recerca, de pràctica sobre prevenció, mediació, seguretat... un centre permanent de referència mundial sobre la Cultura de Pau.

Martí Olivella

Fluvià Nàutic: èxit de Salvem l'Empordà

La urbanització Fluvià Nàutic no es podrà fer allà on estava projectada des de 1975. La Generalitat ha declarat no urbanitzable el sòl de la desembocadura del Fluvià, a tocar del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

Qui tingui menys de 30 anys mai no ha pogut veure la gran platja de Sant Pere Pescador i dels Aiguamolls neta de formigó. I no parlem pas dels quatre blocs d'apartaments gegantins que hi ha entre el poble i el mar: fem referència a les sis plantes d'estructura de formigó, el xassís d'un bloc de pisos avortat que hi ha al peu de l'estuari del Fluvià.

Fou alçat sobre la quilomètrica sorra neta que queda entre els blocs faraònics d'Empuriabrava, al costat de la Muga, i les discretes edificacions de Sant Martí d'Empúries.

El 1982 hom projectà fer 1.000 habitatges —«de luxe», en solen dir les promotores— i una xarxa de canals, així, a l'estil de la veïna Empuriabrava: la cosa, però, quedà aturada després de fer els vials navegables i just quan els encofradors acabaven d'enllestir la sinistra

mola esmentada. Passaren anys i els 150.000 m², que seguien qualificats com a urbans, foren comprats per una empresa de Navarra (VLV), la qual intentà de nou tirar endavant la urbanització: darrerament, amb el nom de Fluvià Nàutic es presentaren els papers per fer 500 xalets —«de luxe», òbviament—, hotels, club nàutic, zona comercial, amarratges... tot navegable fins a peu de porta. La delegació d'Urbanisme de Girona (juliol 2001) ho aprovà: l'obra podia recomençar 20 anys més tard.

Es propaga l'alarma i s'organitzen, encapçalades per la plataforma Salvem l'Empordà, diverses accions per evitar un atemptat urbanístic més, i es convoquen manifestacions a favor de la protecció d'aquest espai verge; d'altra banda laeden i Depana presenten recursos legals contra el pla d'urbanisme